

Sygn. akt **II W 106/15**

(...) -A-125/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **4 listopada 2015r.**

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Lewicki

Protokolant: Grażyna Jendrecka

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniach 17/06/2015, 16/09/2015 i 04/11/2015r.

sprawy:

J. R.

s. P. i M.

ur. (...) w R.

obwinionego o to, że

1. w dniu 30 stycznia 2015 roku około godziny 11.00 w R. kierując samochodem ciężarowym marki F. (...) o nr rej. (...) na ulicy (...) nie zastosował się do sygnalizatora świetlnego nadającego sygnał czerwony w wyniku czego najechał na prawidłowo jadący samochód marki S. (...) o nr rej. (...), czynem tym stworzył zagrożenie w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 5 ust. 1 PoRD

2. w tym samym miejscu i czasie kierując samochodem ciężarowym marki F. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do posiadanego w dokumencie Prawa Jazdy ograniczenia nakładającego obowiązek kierowania pojazdem w okularach

tj. o czyn z art. 97 kw

1. uznaje obwinionego J. R. za winnego popełnienia zarzucanych mu wykroczeń i za to na podstawie art. 86 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw i art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 100,- (sto) złotych;

2. na podstawie art. 118§1 kpw i art. 119 kpw oraz art. 627 kpk zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 700 (siedemset) złotych.

Sędzia:

Sygn. akt II W 106/15

UZASADNIENIE

W dniu 30 stycznia 2015 r. ok. godz. 11:00 pokrzywdzony I. B. kierujący samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) poruszał się ul. (...) w R.. Gdy pokrzywdzony zbliżył się do skrzyżowania ul. (...) z ul. (...) sygnalizator świetlny nadawał czerwony sygnał. W związku z tym pokrzywdzony zatrzymał się. Po zmianie świateł (na sygnalizatorze paliło się światło czerwone i żółte) pokrzywdzony wjechał na skrzyżowanie. W tym czasie obwiniony J. R. kierujący

samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) jechał ul. (...) w kierunku ul. (...). Obwiniony wjechał na skrzyżowanie pomimo, iż sygnalizator świetlny nadawał już sygnał czerwony. Po wjeździe na skrzyżowanie J. R. uderzył w prawy bok samochodu I. B..

Obwiniony J. R. posiada obowiązek kierowania pojazdem w okularach korekcyjnych, jednak w dniu 30 stycznia 2015 r. kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do tego obowiązku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- zeznań pokrzywdzonego I. B. (k. 14, 48v. 49)
- zeznań świadków: B. B. (k.12, 49), M. P. (k.57v.) i G. K. (k. 57v. - 58)
- szkicu z miejsca zdarzenia (k. 5)
- protokołu oględzin (k. 6 – 7)
- opinii biegłego do spraw ruchu drogowego i mechaniki pojazdowej (k. 60 – 71)

Obwiniony J. R. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wykroczeń. W swoich wyjaśnieniach obwiniony podał, że jechał ul. (...). Dojeżdżając co skrzyżowania z ul. (...) na sygnalizatorze zapalone było zielone światło. Gdy pojazd znajdował się na wysokości sygnalizatora, światło zmieniło się na pomarańczowe. Obwiniony przyznał, że kontynuował jazdę, gdyż uważał, że zdąży opuścić skrzyżowanie. Na skrzyżowaniu znajdował się samochód S. (...) kierowany przez pokrzywdzonego. J. R. wyjaśnił, że rozpoczął manewr hamowania, jednak uderzył w bok pojazdu pokrzywdzonego. Obwiniony dodał, że w rozmowie po zdarzeniu I. B. przyznał, że wjechał na skrzyżowanie na czerwonym świetle. Równocześnie obwiniony podkreślił, iż stosuje się do nałożonego obowiązku jazdy w okularach korekcyjnych i w chwili zdarzenia miał założone okulary.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 16 – 17, 48)

Postawa obwinionego, który nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wykroczeń stanowi przyjętą przez niego linię obrony i nie może zostać zaakceptowana przez Sąd. Również wyjaśnienia obwinionego, który podał, że światło pomarańczowe zapaliło się, gdy znajdował się już na wysokości sygnalizatora nie zasługują na aprobatę. Wyjaśnienia obwinionego stoją w sprzeczności z ustaleniami stanu faktycznego, a w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonego I. B. oraz z opinią biegłego do spraw ruchu drogowego i (...). Biegły jednoznacznie stwierdził, że wyjaśnienia obwinionego w części w której podaje on, że w chwili, w której na sygnalizatorze zapaliło się światło żółte jego pojazd był już na wysokości sygnalizatora nie posiada logiki matematyczno fizycznej. Zdaniem biegłego obwiniony w momencie włączenia się żółtego sygnału na sygnalizatorze znajdował się w odległości co najmniej 30 metrów przez sygnalizatorem. W związku z tym powinien zatrzymać się przed światłami. Opinia biegłego została sporządzona w sposób rzetelny i wyczerpujący, w związku z czym Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować tezy w niej zawarte.

Pokrzywdzony I. B. w swoich zeznaniach podał, że zatrzymał się na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) na czerwonym świetle. W momencie, w którym zapaliło się światło zielone wjechał na skrzyżowanie. Obwiniony wjechał na skrzyżowanie z prawej strony i uderzył w bok samochodu pokrzywdzonego. Równocześnie pokrzywdzony potwierdził, że w pierwszej rozmowie z J. R. stwierdził, że wjechał na skrzyżowanie na czerwonym świetle, jednak z całą pewnością na sygnalizatorze paliło się światło zielone. Zeznania pokrzywdzonego zasługują na aprobatę Sądu i potwierdzają ustalenia stanu faktycznego. Wprawdzie z opinii biegłego wynika, iż pokrzywdzony mógł ruszyć już w momencie, gdy na sygnalizatorze było nadawane światło czerwone z żółtym, jednak fakt ten nie ma wpływu na sprawstwo pokrzywdzonego.

Świadek B. B. – pasażerka samochodu S. (...) w swoich zeznaniach potwierdziła, że pokrzywdzony zatrzymał się na czerwonym świetle. Świadek przyznała, iż nie obserwowała sytuacji na skrzyżowaniu, gdyż chciała zadzwonić, jednak w jej przeświadczeniu pokrzywdzony ruszył dopiero, gdy światło zmieniło się na zielone. Równocześnie świadek słyszała jak pokrzywdzony mówił obwinionemu, że wjechał na skrzyżowanie na czerwonym świetle, jednak pokrzywdzony był w szoku i nie wiedział co mówi.

Świadkowie G. K. i M. P. – funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w R. przyznali, że z uwagi na upływ czasu nie pamiętają już szczegółów zdarzenia. Dodali, że po rozmowie z uczestnikami zdarzenia ustalili, że winę za spowodowanie kolizji ponosi J. R.. Równocześnie świadek M. P. dodał, że rozpytał obwinionego o korzystanie z okularów w trakcie jazdy. Obwiniony stwierdził, że jechał bez okularów.

Zeznania świadków w sposób spójny logiczny i konsekwentny potwierdzają ustalenia stanu faktycznego, w związku z czym zasługują na aprobatę Sądu.

Sąd zważył co następuje:

J. R. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 5 ust. 1 PoRD. Nadto obwinionemu zarzucono popełnienie wykroczenia z art. 97 kw.

Wykroczenie z art. 86 § 1 kw polega na niezachowaniu należytej ostrożności i spowodowaniu zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, co zagrożone jest karą grzywny. Dla odpowiedzialności z art. 86 § 1 kw konieczne jest ustalenie, że sprawca nie zachował „należytej ostrożności”, a więc takiej, jaka była wymagana w danej sytuacji. Każdy uczestnik ruchu drogowego jest obowiązany do zachowania ostrożności, czyli do postępowania uważnego, przeczornego oraz adekwatnego do sytuacji istniejącej na drodze (wyrok SN z dnia 29.04.2003 r., sygn. akt III KK 61/03).

Konstrukcja omawianego przepisu wskazuje jednoznacznie, iż samo niezachowanie należytej ostrożności nie jest jeszcze wykroczeniem z art. 86 § 1 kw, bowiem musi ono skutkować zagrożeniem bezpieczeństwa ruchu drogowego. Zatem zdarzeniem wypełniającym znamiona przedmiotowego wykroczenia będzie z pewnością zderzenie pojazdów – które to zdarzenie miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Wykroczenie z art. 97 kw ma charakter formalny. Do jego znamion należy skutek w postaci spowodowania jakiegokolwiek zagrożenia czy utrudnienia w ruchu. Można je popełnić zarówno przez działanie, jak i zaniechanie.

W świetle poczynionych ustaleń Sąd uznał obwinionego J. R. za winnego popełnienia zarzucanych mu wykroczeń i na podstawie art. 86 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw i art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 zł.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd wziął pod uwagę dyrektywy jej wymiaru z art. 33 kw. Społeczna szkodliwość czynu przypisanego obwinionemu jest znaczna. Przy jej ocenie wzięto pod uwagę rodzaj zagrożonego dobra chronionego prawem, którym w niniejszej sprawie jest bezpieczeństwo pozostałych uczestników ruchu drogowego. Obwiniony nie zachował należytej ostrożności i wjechał na skrzyżowanie pomimo, iż sygnalizator nadawał światło czerwone. W wyniku tego uderzył w prawidłowo jadący samochód marki S. (...). Nadto obwiniony w czasie jazdy nie korzystał z nałożonego na niego obowiązku korzystania z okularów korekcyjnych.

Na podstawie art. 86 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw i art. 24 § 1 i 3 kw Sąd wymierzył obwinionemu karę grzywny w kwocie 100 zł za popełnione przez niego czyny. Jej dolegliwość spowoduje, że obwiniony zmieni swój sposób jazdy i będzie przestrzegał przepisów drogowych, szczególnie mając na uwadze dobro i bezpieczeństwo innych uczestników ruchu. Sąd przy wymiarze kary grzywny wziął pod uwagę warunki majątkowe i możliwości finansowe obwinionego, który prowadzi własną działalność gospodarczą. Uzyskiwany comiesięczny dochód z pewnością pozwoli obwinionemu na spłatę orzeczonej wobec niego kary grzywny. Sąd uznał, że kara grzywny wpłynie w sposób wychowawczy na obwinionego, ponadto spełni swoje zadanie w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej oraz spowoduje, iż w przyszłości nie popełni on podobnego wykroczenia.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 119 kpw oraz art. 627 kpk Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 700 zł.

Sędzia: